

UNIUNEA EUROPEANĂ

GVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2007-2013

Platformă de e-learning și curriculă e-content pentru învățământul superior tehnic

Programare în limbaj de asamblare

18. Operatori și directive.

Operatori

Operatorii aritmetici

Operatorii aritmetici pot fi unari (cu un singur operand): +, - (deci stabilesc semnul unei expresii) sau binari: +, -, *, /, MOD (cu doi operanzi);

MOD – reprezintă restul împărțirii întregi.

/ – este operator pentru împărțire întreagă.

Operatorul index

Acest operator este specificat prin paranteze drepte [ ] reprezintă practic o adunare; este utilizat pentru precizarea operanzilor prin adresare indirectă, indexată, bazată, bazată și indexată:

depl [bx] [di]

depl [bx + di] echivalente cu: depl + (bx) + (di)

[depl + bx + di]

sau o referință de forma:

alfa [4]

specifică de fapt referirea la locația:

alfa + 4.

Operatori logici

Acești operatori sunt: NOT, AND, OR, XOR și realizează operațiile logice respective bit cu bit, pentru expresii care sunt evaluate, la asamblare, la valori constante:

	NOT	< expresie >
< expresie 1 >	AND	< expresie 2 >
< expresie 1 >	OR	< expresie 2 >
< expresie 1 >	XOR	< expresie 2 >

Acești operatori nu trebuie confundați cu instrucțiunile de procesor anonime, care operează asupra registrelor sau memoriei în timpul execuției programului. Operatorii logici utilizează expresii, evaluate valori constante, în faza de asamblare a programului. De exemplu:

alfa db 01110111B and 0f0H

Operatori de deplasare

Acești operatori sunt utilizați pentru deplasarea logică a unor expresii, evaluate la valori constante în momentul asamblării programului, cu un număr de biți la stânga sau dreapta:

< expresie >	SHR	< număr >
	SHL	

unde < număr > reprezintă o expresie întreagă care indică numărul de biți pe care se execută deplasarea.

La deplasare, biții deplasați în afara operandului se pierd, iar cei eliberați prin deplasare devin zero (indiferent de sensul deplasării). Acești operatori nu trebuie confundați cu

instrucțiunile de procesor anonime, dar care acționează asupra unor operanzi din registre sau din memorie.

Operatori relaționali

Acești operatori compară două expresii, rezultatul fiind o valoare logică (true = ffH sau false = 00H) în funcție de valoarea de adevăr a relației dintre cei doi operanzi.

Operatorii sunt:

- EQ – egalitate;
- NE – inegalitate;
- GT – mai mare;
- GE – mai mare sau egal;
- LT – mai mic;
- LE – mai mic sau egal.

Sintaxa pentru utilizarea acestor operatori este:

< expresie 1 > [operator] < expresie 2 >

Operatori de tip și de conversie

Acești operatori specifică/analizează tipul operanzilor din memorie sau alte expresii, sau pot realiza conversie de tip.

a) *HIGH, LOW* < expresie >

Cei doi operatori furnizează octetul mai semnificativ, respectiv octetul mai puțin semnificativ al unei expresii de tip cuvânt (doi octeți). De exemplu:

```
data_16    equ    0abcdh
mov        ah, high data_16
mov        al, low data_16
```

pentru a încărca primii opt biți, respectiv următorii opt biți dintr-o constantă de tip cuvânt.

b) *SEG* < expresie >

Acest operator furnizează adresa de segment a unei adrese exprimată printr-o expresie, care poate fi variabilă, operand memorie, etichetă, numele unui segment sau numele unui grup de segmente. Exemplu:

```
beta      dw.....
          .
          .
mov    bx, seg beta
mov    ds, bx
```

c) *OFFSET* < expresie >

Operatorul furnizează deplasamentul în cadrul segmentului pentru o expresie de tip variabilă (simplă sau structurată), operand memorie, etichetă. Aplicat unei variabile sau etichete, operatorul furnizează offsetul (deplasamentul) variabilei sau etichetei. Valoarea este cunoscută în momentul link-editării, când se face alinierea finală a segmentului, deoarece offset-urile de la

asamblare se pot modifica, la localizare, dacă segmentul este combinat cu părți ale aceluiași segment, definite în alte module sau dacă nu este aliniat la un paragraf. De exemplu, poate fi utilizat în adresarea indirectă a variabilelor:

```

sir    dw    .....
....
mov    bx,    offset sir    ; adresa de inceput a sirului
mov    si,    0              ; se initializeaza indexul primului element
din sir
....
....
add    ax,    [bx] [si]    ; se insumeaza elementele

```

Dacă se utilizează directiva `group`, operatorul `OFFSET` nu va returna offset-ul unei variabile din grup, ci pe acela al variabilei din segmentul său. Pentru a returna offset-ul variabilei din grupul respectiv trebuie utilizat prefixul grupului respectiv în fața variabilei:

```

dgrup          group          data1, data2
data1          segment
....
data1          ends
data2          segment
....
val            db    ....
....
dw            val            ; offsetul in cadrul segmentului furnizat de asamblor
dw            dgrup:val      ; offsetul in grup
dd            val            ; offset in segment + adresa segment
dd            drgup:val      ; offset in grup + adresa segment
data2          ends
mov    bx,offset val        ; offset in segment
mov    bx,offset dgrup:val  ; offset in grup

```

Observație: - offset `[bx]` este echivalent cu `[bx]`
- offset `depl[bx]` este echivalent cu `[depl+bx]`

d) *TYPE < expresie >*

Furnizează un număr întreg ce reprezintă tipul expresiei asupra căreia se aplică; are un singur argument, care poate fi o variabilă sau etichetă.

Dacă expresia este o variabilă (simplă sau structurată), operatorul returnează numărul de octeți pe care se reprezintă componentele variabilei simple sau numărul de octeți ai variabilei structurate. Valorile returnate de operator, în funcție de tipul variabilei, sunt:

```

byte  - 1;
word  - 2;
dword - 4;
qword - 8;
pword - 6;
fword - 6;

```

tbyte - 10;
structura – numărul de octeți ai structurii;

Se utilizează, de obicei, în calcule asupra vectorilor sau structurilor, pentru a determina adresa următorului element.

Dacă argumentul este de tip etichetă, operatorul, în funcție de tipul etichetei, returnează valorile:

near - ffffH;
far - fffeH;

Exemple:

```
var    dw          .....  
mov   bx,         type var ; (BX) = 2  
vector dd        10 dup (?)  
mov   si,         type vector ; (SI) = 4  
num_BCD dt        13245768,.....  
mov   bx,         type num_BCD; (BX) = 10
```

e) *LENGTH < expresie >*

Acest operator furnizează o valoare întreagă ce reprezintă numărul de elemente ale unei variabile (declarată utilizând operatorul DUP). Dacă variabila a fost declarată prin utilizarea operatorului DUP imbricat (unul inclus într-altul), atunci operatorul LENGTH va returna o valoare asociată operatorului exterior. Dacă variabila nu a fost declarată utilizând operatorul DUP, atunci operatorul LENGTH va returna valoarea 1.

Exemple:

```
n1      db          50 dup (?);  
n2      dw          150 dup (0, 1, ?);  
n3      dd          200 dup (10, 20, 15 dup (?));  
mes     db          'Exemplu de mesaj';
```

```
length n1 = 50;  
length n2 = 150;  
length n3 = 200;  
length mes = 1;
```

f) *SIZE < expresie >*

Furnizează o valoare ce reprezintă numărul de octeți ocupați de o variabilă și este corelat cu operatorii LENGTH și TYPE prin identitatea:

$SIZE = LENGTH * TYPE$

Dacă o variabilă a fost declarată utilizând operatorul DUP imbricat, SIZE furnizează, conform relației anterioare, numai valoarea operatorului DUP exterior. Pentru declarațiile anterioare, acest operator va furniza următoarele valori:

- iv) Crearea unei variabile anonime la un offset dat dintr-un segment:
- ```
mov al, ds: byte ptr 5   ; face referire la octetul de la ds:5
mov bx, data1: word ptr 3000H   ; face referire la cuvântul de la
                                ; offsetul 3000H din segmentul data1
```

Aceste două declarații sunt echivalente cu următoarele două:

```
mov al, ds:[5]
mov bx, data1:[3000]
```

h) *SHORT*

Acest operator acceptă un argument de tip etichetă (un offset adresabil prin registrul segment CS). Se utilizează în instrucțiuni de salt condiționat, necondiționat și în instrucțiuni de apel de procedură, când codul țintă are un deplasament autorelativ de un octet cu semn (adică ținta saltului se află în intervalul $-128 \div 127$ față de instrucțiunea de salt). În mod normal, o instrucțiune de salt va codifica deplasamentul la instrucțiunea țintă ca un număr întreg, pe 16 biți. Utilizând acest operator, cu condiția ca ținta să se găsească în intervalul $[-128, 127]$, asamblorul va codifica deplasamentul țintei pe un singur octet, reducând cu un octet codul generat:

```
jmp short etich
```

De fapt, asamblorul generează în mod automat un deplasament pe 8 biți dacă deplasamentul autorelativ al țintei este în intervalul $[-128,+127]$, dar pentru referințe externe (adică pentru etichete definite în alte module, de tipul near) va genera un deplasament pe 16 biți. Dacă referința se află în intervalul menționat, atunci utilizând operatorul *SHORT* ca în exemplul anterior, se va genera un deplasament de un octet, reducând cu un octet codul generat pentru instrucțiunea de salt.

i) *WIDTH, MASK*

Acești operatori sunt folosiți pentru a returna numărul de biți sau o mască de biți pentru o înregistrare care reprezintă un tip de date structurat.

Operatorul *WIDTH* returnează numărul de biți ai unei înregistrări sau al unui câmp al unei înregistrări, după cum argumentul său este numele înregistrării sau numele unui câmp al înregistrării.

Operatorul *MASK* are ca argument numele unui câmp al unei înregistrări, și returnează o mască de biți, definiți ca fiind 1 pentru pozițiile câmpului respectiv, respectiv zero pentru celelalte poziții. Exemplu:

```
model record A:3, B:1, C:4, D:5, E:3; reprezinta numele
                                ; asociate campurilor respective, impreuna
                                ; cu numarul de biti pentru fiecare camp
mov cx, mask C                  ; (CX) = 000 0 1111 00000 000 = 0f00H
mov cl, width D                 ; (CL) = 5, dimensiunea campului D
mov cl, C                       ; (CL) = 8, pozitia campului C
```

Prioritatea operatorilor

Ordinea de evaluare a unei expresii este determinată de prioritățile asociate operatorilor. Operatorii cu prioritate mai mare sunt evaluați primii. Expresiile cu aceeași prioritate sunt

evaluate de la stânga la dreapta. Ordinea de evaluare poate fi modificată utilizând paranteze, în care caz expresiile dintre paranteze se vor evalua primele. Dacă expresiile conțin paranteze pe mai multe niveluri, atunci evaluarea începe cu prima paranteză interioară. Prioritatea operatorilor este următoarea:

1. length, size, width, mask, (), [ ], <>, operatorul câmp de structură;
2. seg, offset, type, ptr, prefix segment : ;
3. high, low;
4. +, - (operatorii unari);
5. *, /, mod, shl, shr;
6. +, - (operatori binari);
7. eq, ne, gt, lt, ge, le (operatori relaționali);
8. not;
9. and;
10. or, xor;
11. short

Definirea și inițializarea etichetelor

Etichetele identifică locații de memorie ale instrucțiunilor, operanzilor sau apeluri de proceduri. Ele au trei atribute: segment, deplasament (offset) și distanță (near sau far) pentru etichete de instrucțiune și nume de proceduri, sau tip (byte, word etc.) pentru etichete de operanzi.

Etichetele de tip near pot fi definite astfel:

```
etich_near: mov ax, bx
proc_alfa   label near
calcul      proc near
```

În acest ultim caz, dacă nu se specifică tipul, în mod implicit acesta va fi tot de tip near.

Exemple pentru tipul far:

```
beta          proc          far
etich_far     label        far
```

Această directivă nu incrementează contorul de program (\$).

În cazul unei etichete de operand se va specifica tipul acesteia, ca de exemplu în cazul declarării vârfului stivei din segmentul de stivă:

```
stiva         segment
dw            100 dup (?)
varf_stiva    label        word
stiva         ends
```

pentru a permite, ulterior, inițializarea registrului SP cu vârful stivei.

Directiva EQU

Această directivă permite atribuirea unei valori, în momentul asamblării, la un simbol. Sintaxa este:

```
<nume>          EQU          <expresie>
```


unde expresia poate fi:

■ constantă:

```
val1      equ      1
valc     equ     5*5
```

■ orice expresie corectă în limbaj de asamblare:

```
inreg    record   A:5, B:5, C:5
v321     equ     inreg < 3, 2, 1 >
e1       equ     (mask a) or (0f0h and mask b)
e2       equ     valc      mod      10
```

■ simbol definit anterior:

```
unu      equ     val1
```

■ șir de caractere, cu diferite semnificații:

● referință indexată:

```
rbp      equ     [ bp + 8 ]
```

care poate fi apoi folosit astfel:

```
mov      ax, rbp.camp
```

● operator prefix segment și operanzii săi:

```
rdsbp8 equ  ds:[bp + 8]
```

● nume de instrucțiuni:

```
IDAI equ  AAD      ; se poate apoi inlocui in program mnemonica
                    ; AAD cu cea nou definita.
```

● șir de caractere:

```
octet equ <db> ; se poate folosi in pr. in loc de db noul nume: octet;
sir_car equ  <'mesaj', 0DH, 0AH, '$>
```

sau

```
sir_car equ  'mesaj', 0DH, 0AH, '$'
```

Observație: parantezele unghiulare trebuie utilizate la redefinirea pseudoinstrucțiunilor, pentru a le delimita precis.

În mod asemănător, pentru valori numerice se mai poate folosi și operatorul =, cu sintaxa:
<nume> = <expresie>

Diferența dintre cei doi operatori este că numele simbolice utilizând operatorul EQU nu își pot modifica valoarea pe durata asamblării programului, pe când identificatorii definiți cu operatorul = își pot modifica valoarea, adică se pot utiliza declarații de forma:

```
n = 0
.....
```



```
org      100h
start:   ....
```

sau pentru date:

```
date      label      byte
org      $ + 100
```

și în acest fel se rezervă 100 de octeți de la adresa specificată.

Observație: o declarație de forma

```
org      offset $ - 100
```

nu are sens, deoarece înseamnă că datele care urmează după această directivă vor fi scrise peste ultimii 100 de octeți. (definiți anterior).